

Arrest

nr. 91 798 van 20 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK *loco* advocaat D. FLOREQUIN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Gambiaanse nationaliteit te bezitten, tot de madinka-etnie te behoren en uit Dippa Kunda afkomstig te zijn. Uw ouders verblijven in Fajie-Kunda, waar u eveneens hebt verbleven vanaf 1989 tot uw vertrek uit uw land van herkomst in januari 2007. Uw vader was boekhouder tot zijn ontslag op een voor u onbekende datum in 2000. Hij kreeg evenmin een pensioen toebedeeld. U vermoedt dat dit was omwille van de vriendschap van uw vader met de leider van de oppositiepartij, PDOIS (People's Democratic Organisation for Independence and Socialism), Sidia Jatta. Uw vader kreeg hierover niet nader door u bepaalde informatie van een neef en huidig minister, L. (...) Kabbah Bajo. U werkte vervolgens in een strandbar, "Seaview". U zorgde er voor de veiligheid. U werd in deze periode

twee keer gearresteerd. De eerste keer was tijdens een conflict dat ontstond met een soldaat, de tweede keer was op basis van een valse beschuldiging in verband met gestolen geld. In het verleden werd u één keer geslagen tijdens een rally van de UDP (United Democratic Party), waarvan u een aanhanger bent. Vervolgens werkte u voor Britse vrienden en tot slot startte u uw eigen zaak op. U verkocht riemen, sigaretten, horloges langs de kustlijn. U ontmoette een voor u onbekende man op het strand, die u over zijn handel in documenten vertelde. U was geïnteresseerd, gezien u in het Verenigd Koninkrijk wilde gaan studeren, maar het voor u moeilijk was om aan een visum te geraken. U kocht een Gambiaans paspoort dat u niet toebehoorde voor 150 000 dalasis, met -vermoedelijk- een visum voor Portugal. U leende hiervoor geld van D. N. (...). U reisde in januari 2007 vanuit Banjul, per vliegtuig, naar Portugal. Vervolgens spoorde u met de trein naar Parijs (Frankrijk) en in februari 2007 kwam u in België aan. U verbleef in Antwerpen bij de zoon van een vriend van uw vader gedurende drie of vier maanden. Vervolgens verbleef u bij een vriendin in Antwerpen, maar niet op permanente basis. Vanaf 2009 woonde u in de Rolwagenstraat in Antwerpen, maar evenmin permanent. U was er één maand. U ging bij een meisje wonen in Deurne, maar u verbleef er evenmin permanent. U praatte met Gambiaanse vrienden die voor de havenautoriteiten werken over Gambia en de president. U bekritiseerde de president. In de zomer van 2011, u kan zich de maand niet meer herinneren, ontmoette u rond het centraal station in Antwerpen, drie lijfwachten van de president die de moeder van de president begeleidden bij haar medische behandeling in België. U was op dat moment niet op de hoogte van hun functie. U leidde de drie lijfwachten rond in Antwerpen, u gaf hen uw mening over de president. U zei hen dat u de president niet goed vindt; dat u niet van zijn houding houdt; dat u er niet van houdt dat hij liegt ten aanzien van de Gambianen; dat hij een moordenaar en een leugenaar is. Na een week keerden de lijfwachten terug naar huis. U wilde teruggaan naar Gambia; u had schuldeisers die u nog diende terug te betalen en die uw vader beetje bij beetje terugbetaalde. U belde een vriend, L.H.F. (...), die voor de NIA werkte. Hij zei u dat het niet goed voor u was om terug te keren, hij zei u dat er iets gaande was met de mening van de mensen in België. U ontmoette een Zweeds meisje, E.H. (...), die met u in Gambia wenste te huwen. U zei haar dat dit niet ging, gezien u geen documenten had. U wilde via Nederland naar Aachen gaan om naar Zweden te reizen, maar u zei aan de Nederlandse politie die u tegenhield dat u naar een coffeeshop wilde gaan. Op 14 maart 2012 werd u tijdens een toezichtscontrole door de Koninklijke Marechaussee van Nederland tegengehouden op de Rijksweg A76/E314 (zie Proces-Verbaal dd. 14 maart 2012, toegevoegd aan het administratief dossier). U werd opnieuw overgedragen aan België op 30 maart 2012. U kreeg van de Dienst Vreemdelingenzaken op diezelfde dag een bevel om onmiddellijk het grondgebied te verlaten. In april 2012 contacteerde u opnieuw uw vriend, L.H.F. (...), die u zei dat uw naam was gevallen; dat u zou vervolgd worden of verdwijnen indien u naar Gambia zou terugkeren; dat het geweten is wat u zou gezegd hebben; dat u als een lid van de oppositie wordt beschouwd. U had ook al eens uw mening gegeven aan een krant, Panderi. Uw broer was begin 2012 reeds ontslagen. U vermoedt dat dit te maken heeft met uw problemen. Op 23 juni 2012 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd toen u zich niet kenbaar wilde maken voor de FOD Financiën naar aanleiding van een controle in verband met zwartwerk. Toen er werd vastgesteld dat u zich illegaal op het grondgebied bevond, werd u diezelfde dag nog overgebracht naar het CIB Brugge, alwaar u op 25 juni 2012 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U baseert uw asielaanvraag in de eerste plaats op uw mening over president Jammeh, die u zou bekritiseerd hebben ten aanzien van zijn lijfwachten in België. U vreest om deze reden gefolterd en gedood te worden. U vreest eveneens de persoon van wie u geld leende, D. N. (...), aan wie u nog ongeveer 100 000 dalasis verschuldigd bent. U verklaart verder Gambia te hebben verlaten omdat u in het Verenigd Koninkrijk wilde studeren.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielerelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd en bovendien op weinig concrete elementen zijn gebaseerd.

Vooreerst kunnen er geen elementen worden vastgesteld die aanleiding zouden kunnen geven tot een reële kans op vervolging door de Gambiaanse autoriteiten omwille van de kritiek die u in België zou hebben geuit op de president.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring de lijfwachten van de president te hebben ontmoet (en hen vervolgens uw mening te hebben kenbaar gemaakt). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom u dit niet eerder aanhaalde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die u met de hulp van de Dienst Vreemdelingenzaken invulde, antwoordde u dat u niet werd gevraagd waarom u asiel vroeg, maar enkel de redenen waarom u uw land van herkomst verliet (gehoorverslag p. 8). Dit vormt echter geen afdoende uitleg, gezien u net ten aanzien van het Commissariaat-generaal verklaarde dat dit uw voornaamste reden is waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst en de overige elementen die u aanhaalde geen rol spelen (gehoorverslag, p. 10). Indien dit werkelijk uw voornaamste bekommernis zou zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Gambia, is het niet aannemelijk dat u dit niet onmiddellijk zou aangeven, wanneer u werd gevraagd waarom u denkt te vrezen voor uw leven bij een terugkeer naar uw land van herkomst (punt 5 van de vragenlijst CGVS, ingevuld op 28 juni 2012) of wanneer bij u werd gepeild naar andere problemen (punt 8 van de vragenlijst CGVS). Verder verklaarde u voor het Commissariaat-generaal de drie lijfwachten gedurende een week dagelijks in de namiddag te hebben ontmoet (waarop u hen rondleidde in Antwerpen), maar kan u de namen van deze drie personen niet verstrekken, noch waar ze gedurende hun verblijf in België verbleven (gehoorverslag, p. 6). U kan evenmin nader preciseren wanneer u hen hebt ontmoet (en rondgeleid), dan "in de zomer van 2011" (gehoorverslag, p. 6).

Ook over de oorzaak van uw kritische houding ten aanzien van de president, met name uw bewering dat uw vader werd ontslagen en zijn pensioen werd ontzegd, omwille van zijn vriendschap met een oppositielid, legde u weinig aannemelijke verklaringen af. U zei dat u een wrok had hierover ten aanzien van de president en om deze reden kritiek op hem uitte (gehoorverslag, pp. 6 en 7). Nochtans kan uit uw verklaringen in het geheel niet worden afgeleid dat uw vader werd ontslagen omwille van zijn vriendschap met een oppositielid. U stelde dat uw vader reeds lang (al van vóór het militaire regime) bevriend was met Sidia Jatta (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom uw vader dan plots werd ontslagen in 2000, kon u geen antwoord geven, maar stelde u dat hij hierover geïnformeerd werd door een neef, die momenteel minister is in de huidige regering. Wanneer u werd gevraagd wat deze neef dan precies had gezegd, stelde u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 9). U zei verder dat uw vader geen pensioen kreeg, omdat de autoriteiten denken dat hij van de oppositie is (gehoorverslag, p. 9), maar wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd hoe u weet dat dit reden is, gaf u een ontwijkend antwoord ("Mijn vader was gestrest, mijn moeder zei dat hij moest uit gaan. Mijn familie is groot en zeer hecht. Indien dit mijn vader overkomt, dat heeft gevolgen voor de hele familie. Indien je niet voor de regering kan werken, is er niets. Dan kan je enkel je eigen business opstarten.") (gehoorverslag, p. 9).

Verder geeft u ook geen enkele concrete, tastbare indicatie waaruit blijkt dat u door de Gambiaanse autoriteiten effectief zou gezocht worden omwille van uw kritiek die u op de president zou hebben geuit, zo dit al geloofwaardig zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat deze bewering louter en alleen is gesteund op uw telefonisch contact dat u zou gehad hebben met uw vriend, L.H.F. (...), die voor de NIA zou werken (gehoorverslag, p. 7). Op de vraag van het Commissariaat-generaal hoe L.H.F. (...) op de hoogte is van hetgeen u aan de lijfwachten zou hebben verteld, antwoordde u aanvankelijk dat L. (...) weet dat u in België bent en vervolgens, wanneer u door het Commissariaat-generaal de vraag opnieuw werd gesteld, zei u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 8). U blijkt evenmin te weten of er al een procedure (tot vervolging) tegen u zou zijn opgestart. U stelde enkel te vermoeden van wel (gehoorverslag, p. 7). Wanneer u daarop werd gevraagd over welke aanwijzingen u hiervoor beschikt, stelde u plots dat uw broer begin 2012 werd ontslagen, maar wanneer u naar de reden van zijn ontslag werd gevraagd, repliceerde u dan weer dit niet te weten en dat de autoriteiten de macht hebben om uw broer te ontslaan (gehoorverslag, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u zich hiervoor enkel op uw eigen vermoedens, gevoelens en speculaties baseert (gehoorverslag, p. 7), maar over geen enkele tastbare aanwijzing beschikt dat de Gambiaanse autoriteiten u (of uw familie) werkelijk zouden zoeken, laat staan vervolgen, omdat u kritiek uitte op de president.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u pas asiel aanvraag nadat u betrappt werd bij een controle en geconfronteerd werd met uw illegale verblijfsstatus. Nochtans verklaarde u dat L.H.F. (...) u reeds rond november-december 2011 en opnieuw in april 2012 op de hoogte bracht van uw voorgehouden problemen met de Gambiaanse autoriteiten omwille van de kritiek die u zou hebben geuit op de president (gehoorverslag, p. 7). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom u niet eerder asiel aanvraag, antwoordde u dat u meer info wilde krijgen van L. (...) (gehoorverslag, p. 8). Wanneer u werd gevraagd welke info u dan wel wilde verkrijgen, zei u over wat er gaande is, bijvoorbeeld met uw

familie (gehoorverslag, p. 8), maar dit vormt geen aannemelijke uitleg voor de vaststelling dat u wel erg lang draalde om internationale bescherming te vragen nadat u reeds in 2011 vernam dat u problemen zou kunnen krijgen bij terugkeer naar Gambia omwille van de kritiek die u uitte op de president. Dit ondermijnt in verdere en in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging omwille van uw kritische mening die u zou hebben geuit in België.

Op basis van voorgaande vaststellingen dient er te worden besloten dat uw asielrelaas, waarin u aangeeft dat u in Gambia zou worden vervolgd omwille van uw kritische mening, enkel op veronderstellingen en loutere vermoedens is gebaseerd. Echter, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij zijn asielmotieven op een nauwkeurige, gedetailleerde, concrete en geloofwaardige wijze weergeeft, zeker indien het gaat om een zelf in het leven geroepen ("self-created") risico in het onthaalland. Er werd opgemerkt dat u hierin niet bent geslaagd aangezien belangrijke aspecten van uw relaas op zwak gefundeerde veronderstellingen zijn gebaseerd en zelfs in het geheel niet overtuigend zijn. Bijgevolg wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw eigenlijke asielmotieven. U maakt geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

De overige door u aangehaalde asielmotieven kunnen niet beschouwd worden als een vervolging die is ingegeven door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van uw ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging. Moeilijke financiële omstandigheden ten gevolge van een lening om naar Europa te komen (gehoorverslag, p. 9 en vragenlijst CGVS, punt 5) zijn zuiver economische migratieredenen die geen nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Hetzelfde geldt voor de door u aangehaalde reden om uw land van herkomst te verlaten, met name om in het Verenigd Koninkrijk te kunnen gaan studeren (gehoorverslag, p. 5). Overigens kan met betrekking tot deze motieven worden vastgesteld dat u verklaarde reeds sedert 2007 in België te verblijven (gehoorverslag, p. 5), doch verzuimde asiel aan te vragen en dit pas deed nadat u betrap werd bij een controle en geconfronteerd werd met uw illegale verblijfsstatus. Van iemand die nood heeft aan internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij betracht om deze zo snel mogelijk te bekomen en hiertoe ernstige inspanningen levert.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit of reisweg. U zei dat u kopies van uw identiteitsdocumenten had gevraagd aan uw familie (in het kader van regularisatieaanvraag), maar dat zij u deze niet opstuurden. U kan hier echter geen verklaring voor geven (gehoorverslag, p. 5). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of reisweg houdt opnieuw een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de

beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij bevestigt de feiten aangehaald in de bestreden beslissing: *"In de zomer van 2011, u kan zich de maand niet meer herinneren, ontmoette u rond het centraal station in Antwerpen, drie lijfwachten van de president die de moeder van de president begeleidden bij haar medische behandeling in België. U was op dat moment niet op de hoogte van hun functie. U leidde de drie lijfwachten rond in Antwerpen, u gaf hen uw mening over de president. U zei hen dat u de president niet goed vindt; dat u niet van zijn houding houdt; dat u er niet van houdt dat hij liegt ten aanzien van de Gambianen; dat hij een moordenaar en een leugenaar is."*

Verzoeker voegt hieraan toe dat hij pas maanden later toen hij zijn vriend LHF, die bij de veiligheidsdienst NIA werkt contacteerde, vernam dat hij deze meningen geuit had tegen drie lijfwachten van de Gambiaanse president en dat hij problemen zou krijgen bij een eventuele terugkeer naar Gambia. Verzoeker kan niet beschikken over vertrouwelijke informatie van de veiligheidsdienst en dat hij toevallig vernam dat hij op de zwarte lijst van politieke dissidenten staat, maar kan dit niet bewijzen. Hij wijst erop dat zijn verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn. Verzoeker had hen medegedeeld dat hij sympathiseerde met de oppositiepartij United Democratic Party. Hij was zich op dat ogenblik van geen kwaad bewust.

De Raad meent dat dit de kern van het asielrelaas van verzoeker betreft en dat de bestreden beslissing terecht stelt: *"Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring de lijfwachten van de president te hebben ontmoet (en hen vervolgens uw mening te hebben kenbaar gemaakt). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom u dit niet eerder aanhaalde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal die u met de hulp van de Dienst Vreemdelingenzaken invulde, antwoordde u dat u niet werd gevraagd waarom u asiel vroeg, maar enkel de redenen waarom u uw land van herkomst verliet (gehoorverslag p. 8). Dit vormt echter geen afdoende uitleg, gezien u net ten aanzien van het Commissariaat-generaal verklaarde dat dit uw voornaamste reden is waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst en de overige elementen die u aanhaalde geen rol spelen (gehoorverslag, p. 10). Indien dit werkelijk uw voornaamste bekommernis zou zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Gambia, is het niet aannemelijk dat u dit niet onmiddellijk zou aangeven, wanneer u werd gevraagd waarom u denkt te vrezen voor uw leven bij een terugkeer naar uw land van*

herkomst (punt 5 van de vragenlijst CGVS, ingevuld op 28 juni 2012) of wanneer bij u werd gepeild naar andere problemen (punt 8 van de vragenlijst CGVS). Verder verklaarde u voor het Commissariaat-generaal de drie lijfwachten gedurende een week dagelijks in de namiddag te hebben ontmoet (waarop u hen rondleidde in Antwerpen), maar kan u de namen van deze drie personen niet verstrekken, noch waar ze gedurende hun verblijf in België verbleven (gehoorverslag, p. 6). U kan evenmin nader preciseren wanneer u hen hebt ontmoet (en rondgeleid), dan "in de zomer van 2011" (gehoorverslag, p. 6)."

Daar waar verzoeker stelt dat hij met betrekking tot vraag 5 van de Vragenlijst begrepen had dat hij moest aangeven waarom hij in 2007 verlaten had meent de Raad dat dit een *a posteriori* uitleg is die niet overtuigt.

Daar waar verzoeker stelt dat hij wachtte met het indienen van een asielaanvraag tot hij door de autoriteiten geconfronteerd werd met zijn illegale status stelt verzoeker dat hij zijn vriend LHF probeerde te contacteren om bijkomende bewijzen en informatie te verzamelen. De Raad meent dat dit moeilijk verzoekenbaar is met de stelling van verzoeker dat hij niet kan beschikken over vertrouwelijke informatie van de veiligheidsdienst en dat hij toevallig vernam dat hij op de zwarte lijst van politieke dissidenten staat, maar dit niet kan bewijzen. Het overtuigt niet.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter, d) van de vreemdelingenwet : *« De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoonst met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;"

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde redenen niet overtuigen.

Terecht stelt de bestreden beslissing ook: *"Ook over de oorzaak van uw kritische houding ten aanzien van de president, met name uw bewering dat uw vader werd ontslagen en zijn pensioen werd ontzegd, omwille van zijn vriendschap met een oppositielid, legde u weinig aannemelijke verklaringen af."*

De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verzoeker stelt dat hij lid is van de UDP omdat hij het eens is met de belangrijkste programmapunten en zijn vader steeds vriendschappen onderhield met personen van deze oppositiepartij. Dit vindt geen steun in het administratief dossier daar verzoeker voorheen verklaard heeft dat zijn vader bevriend was met de leider van de oppositiepartij PDOIS, en de UDP in dit verband niet vermeld heeft.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie in Gambia en naar algemene mensenrechten rapporten (Amnesty International). De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS